

ærede Medlem Oplysning om en anden Industri, og jeg beder ham om muligt at kontrollere disse Tal. Det drejer sig ikke om Jernindustrien, men dog om en Industri af ret stor Betydning, hele vor Læderindustri. Den Statistik, jeg har, omfatter en hel Del Lande. Vi har i denne Industri en international Organisation, og denne har ud fra de forskellige Landes Statistikker udarbejdet en Statistik, der viser, hvorledes Lønningerne ligger i forskellige Lande. Jeg skal meddele, at efter det Resultat, man er kommet til, ligger i denne Industri England højest med Lønningerne. Man begynder med at regne England til 100 pCt. Derefter kommer Frankrig med 64, Norge 64, Belgien 60, Sverige 60, Danmark 48, Tyskland 44, Østrig 38, Ungarn 32, Rumænien 29, Jugoslavien 27 og Czekoslovakiet 24 pCt. Disse Tal siger jo dog noget andet. Det er herefter just ikke Tyskland, der har de daarlige Lønninger, der er kun 4 pCt.s Forskel mellem Danmark og Tyskland. Og det er en forholdsvis stor Industri, det drejer sig om, idet de Tal, jeg har nævnt, omfatter ca. 500 000 Arbejdere. Paa Grundlag af disse Tal er det ogsaa regnet ud, hvorledes Leveniveauet stiller sig for Arbejderne. Hvis Tallet for England sættes til 100, bliver det for Sverige 100,6, for Rumænien 76, Norge 64, Frankrig 60,6, Belgien 59, Danmark 52, Tyskland 46,7, Østrig 45,5, Svejts 41, Ungarn 37, Jugoslavien 35,6 og Czekoslovakiet 30. Det viser sig altsaa, at de czekoslovakiske Arbejdere maa leve for saadant noget som 30 pCt. af, hvad Arbejderne i England lever af.

Lignende Tal gaar igen indenfor de fleste Industrier, og de viser, at navnlig de nye Lande, som er kommet til efter Verdenskrigen, har ganske fortvivlede Forhold med alt for lave Lønninger.

Det er min Overbevisning, at vi ikke bør blive ved at tale om Lønninger og blive ved i Bladene at skrive derom. Det bevirker, at Befolkningen gaar og venter paa, at der skal ske noget alvorligt. Der er virkelig mange Mennesker, som af Hensyn til disse mange Taler og Artikler venter med at gøre Indkøb, fordi alle tror, at vi staar overfor et kolossalt Prisfald. Undersøger man Forholdene nærmere, vil

man snart blive enig med mig i, at det Prisfald, der hidtil er sket, er forsvindende. Tal med en Arbejderkvinde! Jeg har Lejlighed til at gøre det næsten hver Dag, jeg bor midt i min Valgkreds, kender en Masse af mine Vælgere og taler ofte med dem. Naar Manden kommer hjem og siger: Nu er der blevet trukket saa og saa meget af i min Løn, nu maa jeg ogsaa trække af i Kostpengene, saa svarer Mutter: Nej, min Sandten om jeg vil, jeg kan ikke købe billigere end før, og jeg vil blive ved at have de samme Kostpenge, jeg har haft hidtil. Saadan er Stillingen. Og enhver, som har Kendskab til vore Fagorganisationer, vil vide, at de ulykkelige Mennesker, havde jeg nær sagt, som leder dem, mærker, hvor Utilfredsheden breder sig blandt Arbejderne, naar saadanne Irritationer kommer.

Naar det ærede Medlem Hr. Drachmann nu staar her og taler om, hvorledes en Del af vor Industri er stillet, navnlig Storindustrien, saa hævder jeg, at det er Industriens egen Skyld, det er dens Spekulationer og Bankerne, som er Skyld i, at Industrien ikke er i Besiddelse af den Kapital, den skulde have, og som den tog ind, inden Krisen kom. Men det skal Arbejderne ikke betale, jeg vil protestere imod, at Byrden bliver lagt over paa Arbejderne. Lad de Herrer bære de Byrder, som de selv har paaført sig, vi andre vil være fri derfor.

Paa Grund af den fremrykkede Tid skal jeg ikke gaa videre ind paa denne Sag, men jeg skal under Finanslovbehandlingen komme tilbage til nogle af disse Betragtninger. Jeg vil meget raade Medlemmerne til at tage det første Skridt, som dette Lovforslag betyder — at vi maa videre, hvis Krisen udvikler sig, er der ingen Tvivl om —, ingen her i Rigsdagen har Ret til at sige, at de ikke vil være med til at imødegaa den kommende Situation. Og Aarsagen til den er ikke alene Kronestigningen, som jo allermindst de Konservative skulde være kede af — ja, det vil sige paa en Maade kan de være det, thi ved Valgene i Fjor sendte de Meddelelser ud til Vælgerne, hvori de sagde, at hvis man stemte paa Socialdemokraterne, forsvandt Kronen fuldstændig, og nu har det jo vist sig, at Kronen er der, og det